

Forfatter: Palladius, Peder

Titel: Peder Palladius' Danske Skrifter

Citation: Palladius, Peder: "Peder Palladius' Danske Skrifter", i Palladius, Peder: *Peder Palladius' Danske Skrifter*, udg. af Lis Jacobsen , H.H. Thiele, 1911-1926, s. 184. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-palladius04val-shoot-idm140034109976736.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Peder Palladius' Danske Skrifter

Jhesu Christi ærefulde Opstandelsis oc Himmelfartz Historie/ effter de fire Euangelisters bescriffuelse.

DER Sabbathen vaar forgaaen/ da kiøbte oc beredde Maria Magdalena/ oc den anden Maria som Faldis Jacobi oc Salome/ oc Johanna/ oc de andre Quinder som vaare met dem/ oc som komme met Jhesu aff Galilea/ dyrebar Smørelse at de skulde komme oc salue Jhesum/ fordi de huilde offuer || paa Sabbathen effter Louen.

Om Sabbathen at afften/ huilcken der begyntis den første hellige dag i Sabbatherne/ om morgenen/ meget aarle/ der det vaar endnu mørckt/ komme de til Graffuen der Sol opgick/ oc bare met dem dyrebar salue som de haffde beredt/ Oc see/ der skede it stort Jordskel/ Thi Herrens Engel kom ned aff Himmelen/ oc gick til oc velte Stenen fra Dørren/ oc sætte sig der paa/ oc hans skickelse vaar lige som Liunet/ oc hans Hæder huide som sne. || Men Vecterne forfærdede aff fryct oc bleffue lige som de haffde veret døde.

Oc Quinderne sagde til huer andre: Huo skal velte oss Stenen fra Døren paa Graffuen? fordi hand vaar meget stor/ oc de saae der hen/ oc bleffue var at Stenen vaar affuelt fra Graffuen. Oc de ginge ind i Graffuen/ oc funde icke den Herris Jhesu Legeme/ Da løber Maria Magdalena hen/ oc forkynder det. Oc der de Quinder vaare bedrøffuede der faare/ at Jhesu Legeme vaar icke der/ || See/ da stode tho Mend hos dem met skinnende klæder. Oc de forfærdedis oc sloge deris Anfict ned til Jorden. Da sagde de til dem: Hui lede i effter den Leffuendis hos de døde? Hand er icke her/ hand er opstaaen/ Tencker der paa/ huorledis hand talede til eder der 185 hand vaar i Galilea/ oc sagde/ Menniskene Søn skal antuordis hen i Syndernis hender/ oc kaarsfestis/ oc opstaa tredie dag. Oc de tenctte paa hans ord/ oc ginge fra Graffuen igien/ oc kundgiorde alt dette faar de || Elleffue/ oc alle de andre/ oc de sagde dette faar Apostlene/ Oc deris ord siuntis dem at vere lige som løs tale/ oc de trode dem icke.

Der nu Maria Magdalena saa løber (som fagd er) oc kommer til Simon Petrum/ oc til den anden Discipel/ huilcken Jhesus elskte/ oc siger til dem: De haffue bort taget Herren aff Graffuen/ oc wi vide icke huor de lagde hannem.

Da gick Peder oc den anden Discipel hen vd/ oc komme til Graffuen. Saa løbe de || tho met huer andre/ oc den anden Discipel løb faare/ fastere end Peder/ oc kom først til Graffuen/ Koger der ind/ oc seer Linklæderne lagde/ Men hand gick icke der ind. Da kom Simon Petrus effter hannem/ oc gick ind i Graffuen/ oc seer Linklæderne lagde/ oc den Suede dug som vaar bunden om Jhesu Hoffuet/ icke lagd hos Linklæderne/ men særdelis sammen suøbt paa en besynderlig sted/ Da gick oc den anden Discipel ind/ som kom først: til Graffuen/ och saa/ oc trode || det. Thi de viste endda icke Scrifften/ at hand skulde opstaa fra de Døde. Da ginge Disciplene tilsamen igien. Oc Peder vndrede paa/ huorledis det gick til.

Maria stod vden faare Graffuen oc græd. Som hun nu græd/ Koger hun i Graffuen/ oc seer tho Engle side i huide klæder/ den ene hos hoffuedet/ oc den anden hos føderne/ der som de haffde lagd Jhesu Legeme/ Oc de sagde til hende: Quinde hui græder du? Hun siger til dem: de toge min Herre bort/ oc ieg || veed icke huor de lagde hannem. Oc som hun det sagde/ vende hun sig til bage/ oc seer Jhesum staa/ oc veed icke at det er Jhesus. Jhesus siger til hende: Quinde/ hui græder du? Huem leder du effter? Hun meente det haffde veret Vrtegaardzmanden/ oc siger til hannem: Herre/ haffuer du baaret hannem bort? da sig mig huor du lagde hannem? saa vil ieg hente Hannem. Jhesus siger til hende: Maria. Da vende hun sig om/ oc siger til hannem: Rabuni/ det kaldis 186 Mestere. Jhesus || siger til hende: Rør icke ved mig/ thi ieg er icke endnu opfaren til min Fader/ Men gack bort til mine Brødre/ oc sig dem/ Jeg far op til min Fader oc til eders Fader/ Til min Gud oc til eders Gud. Oc dette er den Maria Magdalena/ aff huilcken Jhesus haffde vddreffuet siu Dieffle/ huilcken at hand haffde obenbared sig faare først/ effter hand vaar opstaaen aarle den første dag paa Sabbaterne. Oc hun gick bort oc kundgiorde Disciplene det/ som haffde veret met hannem/ || som sørgede oc græde/ at hun haffde seet Herren/ oc saadant sagde hand til hende. Oc der de hørde/ at hand leffde/ oc vaar hende obenbaret/ da trode de det icke. Men Quinderne ginge ind i Graffuen/ oc saae en Dreng side ved den høyre haand/ hand haffde it langt huit klæde paa/ oc de forfærdedis/ oc det vaar Herrens Engel. Oc sagde til dem: Forfærdis icke/ thi ieg veed/ at i lede effter Jhesum aff Nazareth/ den kaarsfeste/ Hand er icke her/ Hand er opstaaen som hand sagde/ || Kommer hid oc seer den sted/ som Herren laa/ Oc gaar hastelige bort oc siger hans Disciple det oc Peder/ at hand er opstaaen fra de døde. Oc see/ hand skal gaa faar eder til Galileam/ Der skulle i see hannem som hand haffuer sagd eder/ Seer/ Jeg sagde eder det.

Oc de ginge hastelige vd aff Graffuen met fryct/ oc stor glæde/ oc Løbe/ at de kunde kundgiøre hans Disciple det/ Thi der vaar kommen beffuelse oc forfærdede paa dem/ oc de sagde ingen intet/ thi de || fryctede sig. Oc der de ginge at kundgiøre hans Disciple det/ See/ da møtte Jhesue dem/ oc sagde: Hil vere eder. Oc de traadde til hannem/ oc toge paa hans Føder/ oc fulde ned faar hannem. Da sagde Jhesus til dem: Frycter eder icke/ gaar hen oc kundgiører mine Brødre det/ At de gaa til Galileam der skulle de see mig.

Oc der de ginge hen/ See/ da komme nogle aff Vecterne i Staden/ oc forkyndede de ypperste Prester alt det som vaar skeet Oc de komme || til sammen met de Eldste/ oc hulde it Raad/ oc gaffue Stridzmendene Penninge nock/ oc sagde: Siger/ hans Disciple komme om natten/ oc staale hannem/ den stund wi soffue. Oc der som Landzherren faar det at 187 vide/ da ville wi stille hannem til freds/ oc skaffde det saa/ at i skulle vere vden fare. Oc de toge Penninge/ oc gjorde lige som de vaare vnderuisde. Dette bleff en almindelig tale hos Jøderne/ indtil paa denne dag.

Oc see/ Tho aff dem ginge samme dag til en By/ som || vaar trysinds tiue agre langt fra Jerusalem/ oc kaldis Emaus/ oc de talede met huer andre om alt dette som vaar skeet. Oc det begaff sig/ der de saa talede oc bespurde sig met huer andre/ kom Jhesus til dem/ oc vandrede met dem/ Men deris øyen huldis til/ at de kiende hannem icke/ thi hand obenbarede sig faar dem i en anden skickelse. Oc hand sagde til dem: Huad er det faar tale/ som i handle imellem eder paa veyen/ oc ere bedrøffuede?

Da suarede en aff dem som || hed Cleophas/ oc sagde til hannem: Est du alene iblant de Fremmede i Jerusalem/ som icke veed/ huad som i disse dage er skeet der vdi? Oc hand sagde til dem: Huad er det? De sagde til hannem: Det/ om Jhesu aff Nazareth/ huilcken som vaar en Prophete/ mectig i Gierninger oc Ord faar Gud oc alle Folck/ huorledis vore ypperste Prester oc Øffuerste antuordede hannem hen til Dødzens fordømmelse/ oc kaarsfeste hannem/ Oc wi haabedis at hand skulde forløst Jsrael: Oc || offuer alt dette/ er i dag den tredie dag/ at dette skede. Der haffue oc nogle forfærdet oss aff vore Quinder/ de vaare aarle hos Graffuen/ oc funde icke hans Legeme/ Komme oc sige/ at de saae en Engle siun/ huilcke der sige/ hand leffuer/ Oc nogle aff oss ginge bort til Graffuen/ oc funde det saa som Quinderne sagde/ Men hannem funde de icke.

Oc hand sagde til dem: O i Daarer oc setthiertede/ til at tro alt det/ som Propheterne haffue sagt/ Skulde Christus icke lide saadant/ oc || indgaa til sin Herlighed? Oc hand begynte fra Mose oc alle Propheter/ oc lagde dem alle Scriffter vd/ som vaare sagde om hannem.

Oc de komme nær til Byen/ der de ginge til. Oc hand lod som hand vilde gaa lenger/ Oc de nødde hannem til/ oc sagde: Blijf hoe oss/ thi det stunder til afften/ oc dagen er forløben/ 188 Oc hand gick ind at bliffue hos dem. Oc det skede som hand sad met dem til Bordz/ Tog hand Brødet/ tackede/ brød det/ oc gaff dem det. Da bleffue deris øyen obnede/ || oc de kiende hannem. Oc hand bleff wsiunlig faar dem.

Oc de sagde til huer andre: Brende icke vort hierte i oss/ der hand talede met oss paa veyen/ oc der hand oplod oss Scrifften? Oc de stode op i den samme stund/ oc vende til Jerusalem igien/ oc funde de Elleffue forsamlede/ oc dem som vaare hos dem/ huilcke der sagde/ Herren er visselige opstaaen/ oc obenbaret Simoni. Oc de opregnede faar dem/ huad som vaar skeet paa veyen/ oc huorledis hand bleff kient aff dem/ i det/ at hand || brød Brødet/ oc dem trode de icke heller.

Men den samme Sabbath at afften/ der Disciplene vaare forsamlede oc dørrerne vaare tillucte aff fryct for Jøderne. Oc der de talede der om/ da kom Jhesus self som de saade til bordz oc traadde mit ind/ oc siger til dem: Fred vere met eder/ oc straffede deris Vantro/ oc dem Hiertis hardhed/ at de haffde icke troet dem som haffde seet hannem opstaaen. Da forfærdis de/ oc fryctede sig/ oc meente at de saae en Aand. ||

Oc hand sagde til dem: Hui ere i saa forfærdede? Oc hui komme saadanne tancker i eders hierte? Seer mine Hender oc mine Føder/ Det er ieg self/ Finder paa mig oc seer/ thi en Aand haffuer icke Kiød oc Been/ som i see at ieg haffuer. Oc som hand det sagde/ viisde hand dem Hender oc Føder/ oc sin Side. Da bleffue Disciplene glade/ at de saae Herren.

Men der de endnu icke trode for glæde/ oc forundrede sig/ da sagde hand til dem: Haffue i her noget at æde? Oc || de lagde it stycke aff en stegt Fisk faar hannem oc Hunnig kage/ oc hand tog det/ oc oed faar dem.

Oc hand sagde til dem: Det er den Tale/ som ieg sagde til eder/ der ieg endnu vaar hos eder/ Thi det skal altsammen fuldkommis/ som er screffuet om mig i Mose Low/ i Propheter oc vdi Psalmer. Da oplod hand deris forstand/ at de forstode Scrifften oc sagde til dem: Saa er det screffuet/ oc saa skulde Christus lide/ oc opstaa fra de Døde tredie dag/ Oc lade predicke i sit Naffn/ || Penitentze oc Syndernis 189 forladelse/ iblant alle Folck/ oc begynde i Jerusalem. Oc i ere Vidne til alt dette. Da sagde Jhesus atter til dem: Fred vere met eder. Lige som Faderen vdsende mig/ saa sender ieg eder. Oc der hand det sagde/ blesde hand paa dem/ oc siger til dem: Anammer den hellig Aand/ Huilcke i forlade Synderne/ dem ere de forladne/ oc huilcke i beholde dem/ dem ere de behuldne.

Ende paa Paaske dags Historie. ||

Men Thomas en aff de Tolff/ som kaldis Tuilling/ vaar icke hos dem/ der Jhesus kom. Da sagde de andre Disciple til hannem: Wi saae Herren. Da sagde hand til dem: Vden saa er/ at ieg seer Nafflegaffuene/ i hans Hender/ oc stinger min Finger i Nafflegaffuene/ oc stinger min Haand i hans Side/ da vil ieg icke tro.

Oc ote dage der effter/ vaare atter hans Disciple der inde/ oc Thomas met dem/ Kommer Jhesus der

dørrerne vaare tillucte/ oc staar mit iblant || dem/ oc siger: Fred vere met eder. Der effter siger hand til Thoma: Reck din Finger hid oc see mine Hender/ oc reck din Haand hid/ oc stick hende i min Side/ oc ver icke vantro/ men tro. Thomas suarede/ oc sagde til hannem: Min Herre oc min Gud. Jhesus siger til hannem: Effterdi du haffuer seet mig Thoma/ da trode du: Salige ere de som icke see/ oc dog tro.

Der effter i Galilea obenbarede Jhesus sig atter hos det Haff/ hos Tyberias. Oc hand obenbarede sig saa. Simon || Petrus oc Thomas/ som kaldis Tuilling/ oc Nathanael aff Cana Galilea/ oc Zebedei sønner/ oc tho andre aff hans Disciple vaare tilsammen. Simon Petrus siger til dem: Jeg vil gaa bort at Fiske. De sagde til hannem: Da ville wi gaa met dig. De ginge hen vd oc traadde strax i skibet/ oc den samme nat finge de intet. Der det vaar nu morgen/ stod Jhesus paa bredden/ Men Disciplene viste icke/ at det vaar Jhesus. Jhesus siger til dem: Børn/ haffue i intet at æde? De suatede || hannem: Ney. Da sagde hand til dem: Kaster garnet til den høyre side aff Skibet/ da skulle i finde. Da kaste de/ oc kunde icke drage mere faar Fiskenis mangfoldighed. Da siger den 190 Discipel som Jhesus elskte/ til Peder: Det er Herren. Der Simon Petrus hørde/ at det vaar Herren/ da giordede hand Skiorten om sig/ thi hand vaar nøgen/ oc kaste sig i Haffuet. Men de andre Disciple komme paa Skibet/ thi de vaare icke langt fra Landet/ men ved thu hundrede alne/ oc de indroge || Garnet met Fiskene. Som de traadde nu vd paa Landet/ saae de Kul ligge der/ oc Fisk der paa/ oc Brød. Jhesus siger til dem/ Tager hid aff Fiskene/ der i nu finge. Simon Petrus stigde ind/ oc drog Garnet paa Landet/ fult aff store Fiske/ hundrede oc tre oc halfftradiesinds tiue. Oc alligeuel at de vaare saa mange/ sønder reffs dog Garnet icke. Jhesus siger til dem: Kommer/ oc giører maaltid. Men ingen aff Disciplene torde spørre hannem at/ Huo est du? Thi de viste at det || vaar Herren. Da kommer Jhesus/ oc tager Brødet/ oc giffuer dem det/ Disligest ocsaa Fisken. Det er nu den tredie gang/ at Jhesus er obenbaret faar sine Disciple/ effter hand er Opstaaen fra de Døde.

Der de haffde nu giort Maaltid/ siger Jhesus til Simon Peder: Simon Johanna/ Haffuer du mig kiærere/ end disse haffue mig? Hand siger til hannem: Ja Herre/ du veedst/ at ieg elsker dig. Hand siger til hannem: Fød mine Lam. Hand siger atter || anden gang til hannem: Simon Johanna/ elsker du mig? Hand siger til hannem: Ja Herre/ du veedst at ieg elsker dig. Hand siger til hannem: Fød mine Faar. Hand siger tredie gang til hannem/ Simon Johanna/ elsker du mig? Peder bleff bedrøffuet/ at hand sagde tredie gang til hannem/ Elsker du mig/ Oc hand sagde til hannem: Herre/ du veedst alle ting/ Du veedst/ at ieg elsker dig. Jhesus siger til hannem: Fød mine Faar. Sandelige sandelige/ Jeg siger dig/ Der du vaarst || vng/ giordede du dig selff/ oc vandrede huort du vilde/ Men naar du bliffuer gammel/ skalt du vdrecke dine Hender/ Oc en anden skal gjorde dig/ oc føre dig did/ som du icke vilt Men det sagde hand at betegne/ met huad Død hand skulde prise Gud.

Oc der hand det sagde/ siger hand til hannem: Følg mig effcer. Da vende Peder sig om oc saa den Discipel følge/ som 191 Jhesus elskte/ huilcken som oc laa paa hans Bryst: i Naderen/ oc haffde sagd/ Herre/ Huo er den/ som || skal forraade dig? Der Peder saa denne/ siger hand til Jhesum: Herre/ huad skal da denne? Jhesus siger til hannem: Der som ieg vil at hand skal bliffue/ indtil ieg kommer/ huad kommer det dig ved? Følg du mig effter. Da gick en Tale vd iblant Brødrene: Denne Discipel dør icke. Oc Jhesus sagde icke til hannem/ Hand dør icke/ Men/ om ieg vil at hand skal bliffue/ indtil ieg kommer/ Huad kommer det dig ved? Denne er den Discipel/ som vidner om disse ting/ oc screff dette/ || Oc wi vide/ at hans vidnesbyrd er sant.

Men de elleffue Disciple ginge til Galileam/ paa it Bierg/ som Jhesus haffde bestillet dem hen/ Oc der bleff hand seet aff mere end fem hundrede Brødre paa en gang/ aff huilcke der endnu mange leffue/ men nogle hensoffuede. Oc der de saae hannem/da fulde de ned faar hannem/ Men nogle tuiledede. Oc Jhesus traadde til dem/ taledede met dem/ oc sagde: Mig er giffuen al Mact i Himmelen oc Jorden. Gaar fordi || hen i all Verden/ oc predicker Euangelium faar alle Creature/ oc lærer alle Folck/ oc døber dem/ i Naffn Faders/ oc Søns/ oc den hellig Aands/ Oc lærer dem at holde/ alt det ieg haffuer befalet eder. Huo som troer/ oc bliffuer døbt/ hand skal bliffue salig/ Men huo som icke troer/ hand skal bliffue fordømt. Oc de Tegen/ som skulle følge dem/ der tro ere disse/ I mit Naffn skulle de vdriffue Dieffle. Tale met ny Tunger. Fordriffue Hugorme. Oc der som de dricke nogen forgiffit/ || da skal det icke skade dem. Paa de Siuge skulle de legge deris Hender/ saa skal det bliffue bedre met dem. Oc see/ Jeg er hos eder alle dage/ indtil Verdens ende. Der effter bleff hand seet aff Jacobs.

Saa/ før indtil den dag/ der hand bleff optagen/ Effter at hand haffde giffuet Apostlene (huilcke hand vdualde) befaling/ formedelst den hellig Aand/ Huilcke hand haffde obenbaret sig leffuendis faare effter sin pine/ met mangfoldige beuisninger/ oc lod sig see iblant dem i fyretiuue dage/ || oc taledede met dem om Guds Rige/ Oc oplod deris forstand/ at de forftode Scrifften. Oc der hand haffde forsamlet dem/ befoel hand dem/ at 192 de skulde icke vige fra Jerusalem/ men bie effter Faderens Løffte/ Oc see/ Jeg vil sende min Faders foriættelse offuer eder/ huilcke i haffue hørt (sagde hand) aff mig. Men i skulle bliffue i Jerusalem Stad indtil i bliffue iførde met Krafft aff det Høye. Thi Johannes døbte met Vand/ Men i skulle døbis met den hellig-Aand/ icke lenge effter disse dage. ||

Men de som vaare komne tilsammen/ spurde hannem at/ oc sagde: Herre/ Vilt du paa denne tid oprætte Israels Rige igien? Hand sagde til dem: Eder bør icke at vide tid eller stund/ huilcke Faderen beuarede til sin mact/ Men i skulle anamme den hellige Aandz krafft/ som skal komme paa eder/ oc i skulle vere mine Vidne

i Jerusalem/ oc i gantske Judea oc Samaria/ oc indtil Jordens ende.

Oc hand førde dem hen vd til Bethania/ oc opløffte Henderne/ || oc velsignede dem/ Oc det skede/ der hand velsignede dem/ effter hand haffde nu talet nock met dem/ effter hand vaar opstaaen/ skildis hand fra dem/ oc bleff opløfft/ at de saae der paa/ oc foer op i Himmelen/ oc en Sky tog hannem op faar deris øyen/ oc sette sig hos Guds høyre haand. Oc der de saae effter hannem/ at hand foer op i Himmelen/ see/ da stode tho mend hos dem i huide klæder/ huilcke der oc sagde: I Mend aff Galilea/ hui staa i/ oc see til Himmelen? Denne || Jhesus/ som er optagen fra eder til Himmelen/ skal komme/ lige som i haffue feet hannem fare til Himmelen.

Men de tilbade hannem/ oc vende tilbage igien til Jerusalem met stor glæde/ fra det Bierge/ som kaldis Olie bierge/ huilcken der er nær hos Jerusalem/ oc ligger en Sabbaths vey der fra. Oc der de komme ind/ stigede de op paa Lofftet/ oc bleffue der/ Petrus oc Jacobus/ Johannes oc Andreas/ Philippus oc Thomas/ Bartholomeus oc Mattheus/ Jacobus Alphei søn/ oc || Simon Zelotes/ oc Judas Jacobi. Disse alle vaare stedze endrectelige tilsammen met Bøn oc formanelse met Quinderne/ oc Marie Jhesu moder/ oc hans Brødre/ oc vaare altid i Tempelen/ prisede oc loffuede Gud/ Amen.

Oc i de dage traadde Petrus op iblant Disciplene/ oc sagde: (Men Skaren ved Naffn/ vaar tilsammen ved hundrede oc 193 tiue) I Mend oc Brødre/ Scrifften skulde fuldkommis/ huilcken den hellig Aand før sagde ved Daidz Mund/ om Juda/ || som vaar deris Ledsagere/ der grebe Jhesum/ thi hand vaar tald met oss/ oc haffde anammet dette Embede met oss. Denne forhuerffuede Ageren for den wretfærdige Løn/ oc hengde sig oc brast mit i thu/ oc alt hans Jnduol vdueltis. Oc det er kundgiort faar alle/ som bo i Jerusalem/ saa/ at den samme Ager kaldis paa deris Maal/ Hakeldama/ det er/ en Blodager. Thi det staar screffuet i Psalmebogen/ Deris Bolig skal bliffue øde/ oc der skal ingen vere som der vdi skal bo. Oc || En anden skal tage hans Biscope døme.

Saa skal nu en aff disse Mend/ som haffue veret hos oss/ den gantske tid offuer/ der vor Herre Jhesus gick vd oc ind hos oss/ fra Johannis Daab/ indtil den dag/ der hand bleff tagen fra oss/ vere it Vidne til hans opstandelse met oss. Oc de skickede tho/ Joseph som kaldedis Barsabas/ met det tilnaffn Justus/ oc Matthiam/ bade oc sagde: Herre/ som kiender alle Hierter/ giff tilkiende/ huilcken du haffuer vdualt aff disse tho/ || At en kand anamme denne tieniste oc Apostels Embede/ som Judas vigede fra/ at hand gick bort til sin sted. Oc de kaste Laad mellem dem/ oc Laaden falt paa Matthiam/ Oc hand bleff skicket til de Elleffue Apostle.

Oc der Pintzdag vaar fuldkommen/ vaare de alle endrectelige tilsammen. Oc der skede hastelige it Bulder aff Himmelen/ som it veldigt Vær/ oc opfylte det gantske Hus/ som de sade. Oc mand saa Tunger atskillige paa dem/ som de haffde veret gloendis/ || Oc hand sætte sig paa huer besynderlige aff dem/ oc de bleffue alle fulde aff den hellige Aand/ Oc begynte at predicke met andre Tunger/ effter som den hellig Aand gaff dem vd/ at sige: Oc de ginge vd/ oc predickede alle stede/ oc Herren arbeydede met dem/ oc stadfeste Ordet/ ved metfølgende Tegen.

Christus leffuer en Konge euindelige/ Amen. ||